

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/218/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315207222
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5315207222.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci žalobcu Štátny fond rozvoja bývania, IČO: 31 749 542, Lamačská cesta 8, 833 04 Bratislava, zast. AENEA Legal s.r.o., IČO: 35 951 125, Jozefská 3, 811 06 Bratislava, proti žalovaným 1/ L. W., B.. X.X.XXXX, XXX XX Z. B. X. XXX, zast. JUDr. Jozefom Pikuliakom, advokátom so sídlom Námestie Slobody 58, 022 01 Čadca, 2/ X.. X.Q. W., B.. X.X.XXXX, XXX XX L. D. W. XXX, Č. v konaní o zaplatenie 10 750,20 € s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1/, 2/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu: 8 654,32 € istinu, 543,93 € zmluvný úrok, 8,05 % ročne zo sumy 8 654,32 € od 29.7.2015 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že zaplatením dlhu jedným žalovaným zaniká v rozsahu v platby povinnosť druhého žalovaného.

II. Konanie z a s t a v u j e čo do istiny 2 095,88 €, čo do zmluvného úroku 117 €, čo do úroku z omeškania 140,67 €, čo do úroku z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 2 095,88 € od 29.7.2015 do zaplatenia.

III. Žalobu z a m i e t a čo do zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 1 141,11 € proti žalovaným 1/, 2/.

IV. Žalovaní 1/, 2/ s ú p o v i n n í nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 48 % na účet prijímateľa náhrady trov konania - právneho zástupcu žalobcu AENEA Legal s.r.o., Jozefská 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 951 125 s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník prvostupňového súdu samostatným uznesením a s tým, že zaplatením dlhu jedným žalovaným zaniká v rozsahu platby povinnosť druhého žalovaného.

V. Žalovaní 1/, 2/ s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu v Čadci titulom súdneho poplatku za žalobu sumu 750 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že zaplatením dlhu jedným žalovaným zaniká v rozsahu platby povinnosť druhého žalovaného.

odôvodnenie:

Podľa § 220 ods. 4 CSP súd arabskými číslicami označuje jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku, ktoré zodpovedajú podstatným náležitostiam odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP:

1. Čoho sa žalobca sa domáhal: Žalobca žalobou zo dňa 31.7.2015 žiadal zaplatiť istinu 10 750,20 €, zmluvný úrok vo výške 660,93 €, úrok z omeškania vo výške 140,67 €, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 10 750,20 € od 29.7.2015 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 1 141,11 € (spolu 12 692,91 € istiny s príslušenstvom). Podaním zo dňa 28.10.2015 čl. 19 spisu z istiny 10 750,20 € vzal žalobu späť v rozsahu 2 095,88 € bez príslušenstva, a to z toho dôvodu, že bolo preukázané, že už ku dňu podania žaloby 31.7.2015 v tomto rozsahu o istine bolo rozhodnuté v konaní pred Okresným

súdom v Čadci sp. zn. 9C/133/2014. Táto suma nemala tvoriť predmet sporu a ide o procesné zavinenie žalobcu. Rovnako vzal späť žalobca a z rovnakých dôvodov aj úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2 095,88 € od 29.7.2015 do zaplataenia. K tejto časti predmetu sporu sa vzťahuje predchádzajúci záver súdu. Žiadal tak zaplatiť 8 654,32 € istiny, zmluvný úrok 660,93 €, úrok z omeškania 140,67 €, úrok z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 8 654,32 € od 29.7.2015 do zaplataenia istiny, zmluvnú pokutu 1 141,11 € (čl. 23). Podaním zo dňa 17.3.2016 (čl. 48 spisu) vzal žalobca späť návrh na začatie konania v časti úroku z omeškania 140,67 € bez príslušenstva. Po odstúpení od zmluvy došlo dňa 19.1.2015 zo strany žalovaných k zaplataeniu sumy 117 €. Ďalej uviedol, že úhrada zo dňa 19.1.2015 vo výške 117 € bola započítaná na zmluvný úrok vo výške 660,93 € (660,93 - 117 = 543,90 €). Z toho vyplýva, že späťvzatie sa týka úroku z omeškania vo výške 140,67 € a zmluvnej pokuty bez príslušenstva vo výške 543,93 € v dôsledku platby zo dňa 19.1.2015, ktorá bola známa už ku dňu podania žaloby 31.7.2015. Z toho dôvodu späťvzatie súd vyhodnotil ako procesné zavinenie žalobcu v uvedenom rozsahu.

2. Aké skutočnosti tvrdil žalobca, aké prostriedky procesného útoku použil: Žalobca v žalobe zo dňa 31.7.2015 k uplatnenému nároku na zaplataenie istiny 10 750,20 €, zmluvnému úroku 660,93 €, úroku z omeškania vo výške 140,67 €, z úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 10 750,20 € od 29.7.2015 do zaplataenia a zmluvnej pokuty vo výške 1 141,11 € uviedol, že žalovaným 1/, 2/ poskytol zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úveru č. XXX/XXXX/XXXX, na základe ktorej poskytol žalovaným 1/, 2/ úver 19 916,35 € (pôvodne 600 000 Sk) s úrokovou sadzbou 3,6 % s lehotou splatnosti 20 rokov s mesačnými splátkami 116,54 € (3 511 Sk). Ku dňu 12.12.2014 žalovaní 1/, 2/ boli v omeškani so zaplataením 19 mesačných splátok spolu vo výške 2 212,42 € napriek opakovaným výzvam, upomienkam, preto žalobca odstúpil od zmluvy podaním zo dňa 22.12.2014, čím nastala splatnosť celého dlhu. Taký postup odôvodnil článkom IV. zmluvy čo do úrokovej sadzby, článok IV. ods. 4.4 čo do začiatku splácania, článkom IV. - 4.6 - možnosť odkladu splátok, čo do zmluvnej pokuty a odstúpenia článkom VIII. ods. 8.4 zmluvy. Nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty odôvodnil článkom VIII. ods. 8.4 zmluvy. Nárok na úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne z dlžnej sumy odôvodnil § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z., § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013, sadzbou ECB platnej ku dňu omeškania s plnením dlhu. Vzápätí po podaní žaloby dňa 28.10.2015 doručil podanie žalobca označené ako vyjadrenie žalobcu (čl. 19). V tomto podaní vzal návrh späť v rozsahu istiny 2 095,88 € a 8,05 % úroku z omeškania z tejto sumy od 29.7.2015 do zaplataenia s poukazom na tú skutočnosť, že o tejto časti nároku bolo právoplatne rozhodnuté vo veci sp. zn. 9C/133/2014, pričom platobný rozkaz bol vydaný 9.3.2015 a žaloba vo veci 4C/218/2015 bola podaná dňa 31.7.2015. Teda ku dňu podania žaloby žalobca mal mať objektívnu vedomosť o tejto skutočnosti a túto sumu nemal zahrnúť do predmetu sporu. Uviedol, že úver nemožno považovať za spotrebiteľský, ani uzavretú zmluvu za spotrebiteľskú. Podľa § 1 ods. 3 písm. p) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch „spotrebiteľským úverom nie sú úvery poskytované na účely podľa osobitných predpisov pre obmedzený okruh osôb vo verejnom záujme a za úrokové sadzby nižšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu...“. Ako príklad osobitného predpisu sú uvedené zákony č. 200/1997 Z. z. o študentskom pôžičkovom fonde, zákon č. 607/2003 Z. z. o štátnom fonde rozvoja bývania v znení zmien a doplnkov, § 37e zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 492/2009 Z. z. Zákon č. 607/2003 Z. z. o štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov bol zrušený a nahradený zákonom č. 150/2013 Z. z. o štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ŠFRB). Týmto negatívnym vymedzením priamo zákonodarca zaradil zákon o ŠFRB do skupiny osobitných predpisov, na základe ktorých poskytované úvery nespádajú do kategórie „spotrebiteľský úver“. Preto úver, ktorý poskytol žalobca žalovaným, nie je spotrebiteľským úverom. Podporne poukázal aj na § 24a zákona o spotrebiteľských úveroch a to tú časť: „... to neplatí, ak ide o úvery poskytované Štátnym fondom rozvoja bývania podľa osobitného predpisu.“ Tým zákonodarca povedal, že aj na úvery, ktoré sú vylúčené z pôsobnosti zákona o spotrebiteľoch, ktoré nie sú spotrebiteľskými úvermi, sa vzťahujú niektoré ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch s výnimkou zákona o ŠFRB. Čiže z toho žalobca vyvodil záver, že úver, ktorý poskytol žalovaným 1/, 2/, nie je spotrebiteľským úverom a ani podporne sa na neho nevzťahujú výnimky uvedené v zákone o spotrebiteľských úveroch. Nie je preto možné aplikovať na tento úver § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o kogentnej ochrane spotrebiteľov. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľský úver vyžaduje splnenie podmienky, že veriteľ, dodávateľ je subjekt, ktorý pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, kým žalobca v nadväznosti na § 2 ods. 1 zákona o ŠFRB takým subjektom nie je. Správcom žalobcu je Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR. Žalobca nekoná samostatne, je spravovaný Ministerstvom dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR.

Podrobnosti o organizácii a činnosti fondu upravuje štatút fondu, ktorý schvaľuje minister. Financovanie sa uskutočňuje v rámci plnenia priorit štátnej bytovej politiky schválenej vládou SR v nadväznosti na § 1 ods. 2, 3 zákona o ŠFRB. Žalobca je účelovým fondom, ktorý bol zriadený na plnenie osobitných úloh štátu, teda financovanie priorit štátnej bytovej politiky, ktoré boli schválené vládou SR. Jeho úlohou je rozširovať a zveľaďovať bytový fond, preto prostriedky sú prísne účelovo určené a kontrolované, pretože ide o štátne prostriedky. Nejde o prostriedky podnikateľského subjektu (§ 4 ods. 1 zákona o ŠFRB). Preto takúto činnosť žalobu nemožno vyhodnotiť ako obchodnú alebo podnikateľskú činnosť. Preto aj z týchto dôvodov v nadväznosti na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka uzavretá zmluva nie je spotrebiteľskou zmluvou. V podaní zo dňa 17.3.2016 (čl. 48), ktoré označil ako vyjadrenie a čiastočné späťvzatie žaloby, vzal žalobu späť čo do úroku z omeškania 140,67 € a čo do zmluvnej pokuty 117 € bez príslušenstva v príčinnej súvislosti s platbou žalovaných dňa 19.1.2015, teda pred podaním žaloby, ktorá bola podaná dňa 31.7.2015. Konštatoval v tomto podaní, že žalovaní 1/, 2/ nepožiadali o možnosť riešenia vzniknutej situácie postupným splatením dlhu splátkami. Mali zlú platobnú disciplínu. Nárok na zmluvnú pokutu vyplýva z článku VIII. zmluvy (sankcie) v nadväznosti na § 544 a 545 Občianskeho zákonníka vo výške 10 % z dlžnej sumy z dôvodu omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky, pričom v skutkových tvrdeniach nekonkretizoval konkrétne splátky ku dňu rozhodnutia žalobcu o uložení zmluvnej pokuty, za ktoré zmluvnú pokutu uložil, ani skutkovo, matematicky nedefinoval ako postupoval pri výpočte uplatnenej zmluvnej pokuty. Konštatoval, že zmluva o úvere je vzťahom obchodno-právnym podľa § 497 - 507 Obchodného zákonníka, a preto aj odstúpenie od tejto úverovej zmluvy je potrebné posúdiť podľa § 505 a 506 Obchodného zákonníka, rovnako § 507. Podľa Obchodného zákonníka je preto potrebné posúdiť aj omeškanie a nárok na úrok z omeškania. Ďalej už opakuje tvrdenia z predchádzajúcich podaní. Na pojednávaní dňa 17.3.2016 čl. 96 spisu právna zástupkyňa žalobcu potvrdila, že suma 117 € bola zaplatená pred podaním návrhu, rovnako suma 2 095,88 € s 8,05 % úrokom z omeškania nemala tvoriť predmet sporu, bola priznaná v inom konaní pred podaním žaloby. Podaním zo dňa 21.7.2016 vyčíslila právna zástupkyňa žalobcu náhradu trov konania.

3. Dôkazy, ktoré žalobca predložil, prostriedky procesného útoku, ktoré použil: Žalobca predložil ako dôkaz zmluvu o poskytnutí podpory Štátnym fondom rozvoja bývania čl. 6 uzavretú so žalovanými 1/, 2/ dňa 17.10.2001, odstúpenie od úverovej zmluvy zo dňa 22.12.2014 čl. 10, 12, úrokové sadzby ECB čl. 14, históriu pohybov na účte čl. 60 - 95.

4. Čo tvrdila žalovaná 2/, aké prostriedky procesnej obrany použila (§ 149 CSP, § 151 ods. 1, 2 CSP, § 152 CSP): Žalovaná 2/ prevzala žalobu, procesné poučenie prostredníctvom splnomocneného zástupcu na preberanie zásielok dňa 30.9.2015 (čl. 18 rub spisu). K žalobe sa nevyjadrila, nepredložila dôkazy. Čiastočné späťvzatie žaloby a doplnenie žaloby z čl. 48 spisu s prílohami prevzala žalovaná 2/ do vlastných rúk dňa 30.5.2016 (čl. 95 rub spisu). Nevyjadrila sa, nenamietla čiastočné späťvzatie žaloby. Súd mal za to, že so zastavením konania v späťvzatej časti súhlasí na základe zákonnej domnienky, ktorú nevyvrátila. Nedostavila sa na pojednávanie dňa 17.3.2016, ktoré bolo odročené. Do vlastných rúk prevzala dňa 22.6.2016 (čl. 127 rub) doručenkou s predvolaním na deň 19.7.2016, s procesným poučením, s oznámením čl. 124, s vyjadrením z čl. 35. Na termín pojednávania sa nedostavila, nepožiadala o odročenie pojednávania zo závažných dôvodov. Závažné dôvody neprítomnosti netvrdila, nepreukázala dôkazmi. Nevyjadrila sa k žalobe ani k doplnkom. Súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalovanej 2/. V nadväznosti na § 151 ods. 1, 2 CSP mal za to, že výslovne nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu, preto súd vychádzal z týchto nesporných tvrdení vzhľadom k tomu, že vzťah neposúdil ako spotrebiteľský vzťah a nevychádzal z ustanovení § 290 a nasl. CSP.

5. Tvrdenie žalovaného 1/, prostriedky procesnej obrany žalovaného 1/ (§ 149, § 150 ods. 1, 2 CSP, § 151 ods. 1, 2 CSP): Žalovaný 1/ prevzal žalobu, procesné poučenia s prílohami dňa 1.10.2015 (čl. 18 rub). Na výzvu, aby sa vyjadril v lehote 15 dní od doručenia žaloby, reagoval po tom, čo mu bolo doručené podanie žalobcu - doplnenie žaloby čl. 19 spisu dňa 10.12.2015 (čl. 28 rub) dňa 13.1.2016 prostredníctvom svojho právneho zástupcu tak, že požiadal o dodatočnú lehotu 7 dní, v ktorej sa k žalobe vyjadrí. Ani v tejto lehote, ktorú si sám stanovil, sa nevyjadril. Súd dňa 16.2.2016 vytýčil termín pojednávania na deň 17.3.2016. Termín pojednávania prevzal žalovaný 1/ dňa 23.2.2016, jeho právny zástupca dňa 18.2.2016. Dňa 12.2.2016 (čl. 35) právny zástupca žalovaného 1/ doručil súdu po vytýčení termínu pojednávania vyjadrenie k žalobe a doplnenej žalobe. Uviedol, že manželstvo je rozvedené. Nekonkretizoval, nepredložil dôkaz. S rozvodom súvisí príčina vzniku dlhov. Žalovaná 2/ pri podnikaní vytvorila veľa záväzkov, ktoré nesplácala. Bola voči nej vyvodená aj trestná zodpovednosť. Žalovaný 1/ nie je schopný pre množstvo záväzkov plniť záväzky, a to ani voči žalobcovi. Za nesporné považoval

skutočnosť, že žalovaní 1/, 2/ uzavreli so žalobcom zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úveru, ktorá tvorí predmet sporu, že im bol poskytnutý úver 600 000 Sk, že sú spoločne a nerozdielne v omeškaní s plnením vrátiť žalobcovi časť úveru vo výške 10 750,20 €, pričom o časti tohto dlhu už právoplatne bolo rozhodnuté vo veci 9C/133/2014. Nenamieta nárok žalobcu zaplatiť 8 654,32 € istiny s príslušenstvom. U nároku 660,93 € a 140,67 € nie je zrozumiteľné, na základe čoho žalobca taký nárok uplatňuje, ako ho vyčíslil. Navrhol konanie ukončiť súdnym zmiernom. Namietol zmluvnú pokutu 1 141,11 €, a to pre neurčitost' úkonu zmluvy v časti dohodnutej zmluvnej pokuty bod 8.4 zmluvy. Ide o neurčitú hypotézu. Zároveň je v rozpore so spotrebiteľskými normami. Tvrdil, že ide o spotrebiteľský vzťah. Rozhodujúci je účel právneho vzťahu a nie iba znaky postavenia dodávateľa. Žiadal, aby súd predložil Európskemu súdnemu dvoru predbežnú otázku k výkladu komunitárneho práva v pojme dodávateľ v súvislosti s postavením žalobcu. Bližšiu argumentáciu neuviedol. Poukázal na to, že ju uvedie podľa stanoviska žalobcu. Namietol uplatnené trovy konania, a to z hľadiska ich výšky, hodnoty pohľadávky vzhľadom k tomu, že v časti zobral žalobu späť, ale vyčísluje si trovy konania z celého predmetu sporu. Ako neúčelný vyhodnotil úkon vyjadrenie zo dňa 28.10.2015, skutočnosti v ňom uvedené mohol uviesť už v žalobe. Očakáva, že žalobca si nebude uplatňovať trovy konania v tej časti, v ktorej bude uzavretý zmiern. Počas celého konania ani v tomto podaní nevzniesol právny zástupca žalovaného 1/ ani žalovaný 1/ procesný návrh, aby súd rozhodol o možnosti splácať dlh v splátkach. Na pojednávaní dňa 17.3.2016 (čl. 96) opakovane namietol neúčelnosť vynaložených trov konania a uplatnenie nedôvodné súm 117 € a 2 095,88 € istiny s príslušenstvom, ktoré už nemali byť zahrnuté do žaloby. Pojednávanie bolo odročené za účelom mimosúdneho pokonania. K pokonaniu nedošlo. Na pojednávaní dňa 19.7.2016 právny zástupca žalovaného 1/ uviedol. Namietol doklad z 22.12.2014. V tomto doklade je uvedené, že žalovaný 1/ sa dostal do omeškania s 19 splátkami vo výške 2 212,42 € ku dňu 12.12.2014, ale tento údaj sám o sebe neobsahuje, o aké splátky sa jedná, za ktoré mesiace, za ktoré časové obdobie. K tomuto úkonu nepredložil žalobca plnú moc. Úkon odstúpenia urobila spoločnosť AENEA Legal s.r.o., ktorá nebola v zmluvnom vzťahu. Plná moc, ktorá je predložená, je označená ako poverenie v rámci udeleného generálneho plnomocenstva. Odkazuje na inú plnú moc, iné generálne plnomocenstvo nebolo predložené. To ovplyvňuje rozsah zastúpenia vo veciach týkajúcich sa úverových zmlúv. Rozsah zastúpenia ovplyvňuje skutočnosť, kto bol poverený na právny úkon odstúpenia od tejto konkrétnej úverovej zmluvy. Tvrdil, že k platnému odstúpeniu od úverovej zmluvy nedošlo, žalobca nemá právo žiadať celú zosplatnenú pohľadávku z úverovej zmluvy, ale len splátky, u ktorých nastala splatnosť, s ktorými je žalovaný v omeškaní. Sumu splátok, s ktorými je žalovaný v omeškaní, právny zástupca nevyčíslil, neoznámil ju súdu z toho dôvodu, že túto sumu nevyčíslil. Jeho námietka smerovala aj k zmluvnej pokute. Právny úkon týkajúci sa zmluvnej pokuty je neurčitý. Ustanovenia zmluvnej pokuty odkazujú na článok 8 bod 8.4 úverovej zmluvy. Nie je určité, ktorú povinnosť žalovaný porušil, a to v nadväznosti na to, na ktorú povinnosť bolo za porušenie povinnosti viazané právo veriteľa na zaplatenie zmluvnej pokuty. Bod 8.4 hovorí o práve veriteľa odstúpiť od zmluvy. V druhej vete sa konkretizuje, kedy má právo veriteľ od zmluvy odstúpiť. Až ďalšia veta bodu 8.4 hovorí o tom, že žalovaný je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu. Nie je definované, na porušenie ktorých konkrétnych povinností je viazaná povinnosť žalovaného - dlžníka zaplatiť zmluvnú pokutu. Ide o neurčité a neplatné dojednanie. Za podstatné považoval, a to aj pri aplikácii výkladových pravidiel, či žalobca je dodávateľom a či je možné aplikovať spotrebiteľské právo. Ide o formulárovú zmluvu, ktorá bola dlžníkom predložená, ide o poskytnutie úveru žalovaným, ktorí sú spotrebiteľmi, preto ide o spotrebiteľský vzťah. V nadväznosti na § 151 ods. 1 CSP tie skutkové tvrdenia, o ktorých sa právny zástupca žalovaného 1/ v písomnom podaní vyjadril, že ich považuje za nesporné, výslovne ich nepoprel, súd považoval za nesporné, a to aj s poukazom na § 186 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach a skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada. Vzhľadom k tomu súd mal za to, že žalovaný 1/ považoval za nesporné uzavretie zmluvy, poskytnutie úveru 600 000 Sk, zodpovednosť žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť úver vo výške 10 750,20 € mínus časť priznaná rozsudkom 9C/133/2014 = nesporné vo výške 8 654,32 € s úrokom z omeškania, a preto na dodatočné tvrdenia k týmto nesporným skutočnostiam, k týmto zhodným tvrdeniam zo strany žalovaného 1/, jeho právneho zástupcu ďalej neprihliadal. Za sporné považoval len tvrdenia o povinnosti zaplatiť 140,67 €, 660,93 €, zmluvnú pokutu a otázku, či daný spor je, alebo nie je sporom spotrebiteľským.

6. Dôkazy, ktoré predložil žalovaný 1/: Žalovaný nepredložil žiadne dôkazy.

7. Ktoré dôkazy súd vykonal: Súd vykonal dôkazy predložené žalobcom. Iné dôkazy neboli ani žalobcom, ani žalovanými 1/, 2/ predložené. Súd z vlastnej iniciatívy nevykonal žiadne dôkazy.

8. Preukázaný skutkový stav a nepreukázaný skutkový stav: V nadväznosti na § 151 ods. 1, 2 CSP, § 186 ods. 2 CSP súd vychádzal a mal preukázaný skutkový stav na základe zhodných tvrdení účastníkov konania, ktoré uviedol samotný žalovaný 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu v nasledovnom rozsahu (podanie zo dňa 12.2.2016 čl. 35 spisu). Mal nesporne preukázanú uzavretú a platnú zmluvu žalobcu so žalovanými 1/, 2/ o poskytnutí podpory vo forme úveru. Mal nesporne preukázané poskytnutie úveru 600 000 Sk. Mal nesporne preukázané týmto vyjadrením žalovaného 1/, že súhlasí s tým, že žalovaní 1/, 2/ sú spoločne a nerozdielne v omeškaní so splnením povinnosti vrátiť žalobcovi časť úveru vo výške 10 750,20 € po odpočítaní časti istiny, o ktorej už bolo rozhodnuté vo veci 9C/133/2014, teda nespochybňovali zodpovednosť žalovaných 1/, 2/ čo do istiny v rozsahu 8 654,32 € s úrokom z omeškania. K dodatočnej zmene tvrdení súd neprihliadal (§ 186 ods. 2 posledná veta CSP: „Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.“). Naďalej uvedené skutočnosti považoval za nesporné a nebol dôvod dokazovať nesporné tvrdenia. K sporným tvrdeniam patrilo právo žalobcu uplatnené v žalobe na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 660,93 € podľa vyjadrenia žalovaného 1/ zo dňa 12.2.2016 čl. 35 spisu, úrok z omeškania vo výške 140,67 €, zmluvná pokuta vo výške 1 141,11 € a otázka, či zmluva je, alebo nie je spotrebiteľským právnym vzťahom. Zo zmluvného úroku 660,93 € bolo späťvzaté a zastavené konanie v časti 117 €. Sporná ostala časť zmluvného úroku vo výške 543,93 €. Touto spornou časťou predmetu sporu sa súd ďalej zaoberal a zameral dokazovanie. Sporná časť predmetu sporu, úrok z omeškania vo výške 140,67 € odpadla späťvzatím žaloby v tejto časti. Nebola viac predmetom dokazovania. Predmetom dokazovania tak ostala suma zmluvného úroku vo výške 543,93 €, zmluvná pokuta vo výške 1 141,11 € a otázka charakteru zmluvy ako spotrebiteľskej alebo nespotebiteľskej. Len tieto otázky súd učinil predmetom ďalšieho dokazovania a k týmto otázkami boli povinní v rámci procesného útoku a procesnej obrany produkovať strany konania tvrdenia a predložiť dôkazy. Žalovaný 1/ k svojim tvrdeniam žiadne dôkazy nepredložil.

9. Právne posúdenie: Podľa § 186 ods. 2 CSP súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada. Dňa 12.2.2016 (čl. 35) právny zástupca žalovaného 1/ doručil súdu vyjadrenie k žalobe a doplnenej žalobe. Za nesporné považoval: že žalovaní 1/, 2/ uzavreli so žalobcom zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úveru, ktorá tvorí predmet sporu, že im bol poskytnutý úver 600 000 Sk, že sú spoločne a nerozdielne v omeškaní s plnením vrátiť žalobcovi časť úveru vo výške 10 750,20 €, pričom o časti tohto dlhu už právoplatne bolo rozhodnuté vo veci 9C/133/2014. Doslovne uviedol, že žalovaný 1/ nenamieta proti nároku žalobcu, ktorým si uplatňuje voči žalovaným 1/, 2/ zaplatenie sumy 8 654,32 € s úrokom z omeškania. V tejto časti súd považoval tvrdenia za nesporné a na dodatočné rozporovanie zhodných tvrdení účastníkov konania zo strany právneho zástupcu žalovaného 1/ neprihliadal. Neprihliadal preto na dodatočné tvrdenia právneho zástupcu žalovaného 1/, ktorými rozporoval dovtedy nesporné tvrdenia tvrdeniami, že nedošlo k platnému odstúpeniu od zmluvy a k platnému zosplateniu úveru a teda, že predmetom sporu nie je nárok žalobcu na zaplatenie spornej pohľadávky, ale len nárok na zaplatenie splatných splátok, ktoré však právny zástupca žalovaného 1/ nevyčíslil (§ 151 ods. 2 CSP). V tomto smere čo do výšky je takéto popretie navyše aj neúčinné, pretože neuviedol vlastné skutkové tvrdenia čo do výšky nároku, ktorý má tvoriť predmet sporu. Za týchto okolností, kedy bol nesporný predmet sporu na zaplatenie sumy 8 654,32 € istiny, zmluvný úrok 543,93 €, 8,05 % úrok z omeškania ročne zo sumy 8 654,32 € od 29.7.2015 do zaplatenia bolo právne irelevantné vo vzťahu k nesporným tvrdeniam skúmať, či ide o spotrebiteľské právo. Súd nepredložil Európskemu súdnemu dvoru predbežnú otázku k výkladu komunitárneho práva v pojme dodávateľ v súvislosti s postavením žalobcu. V prvom rade v podaní zo dňa 12.2.2016 čl. 36 spisu právny zástupca žalovaného udáva, že na podaní takejto otázky trvá v tom prípade, ak žalobca bude trvať na uplatňovaní zmluvnej pokuty. V danom prípade súd nárok žalobcu čo do zaplatenia zmluvnej pokuty zamietol, preto nebol dôvod na podanie uvedenej otázky Európskemu súdnemu dvoru. Navyše však súd uvádza, že takúto otázku môže položiť len odvolací súd, súd, ktorý rozhoduje s konečnou platnosťou vo veci a nie prvostupňový súd. Preto ako o nespornom nároku podľa § 186 ods. 1, 2 CSP rozhodol tak, že žalobe vyhovel v rozsahu 8 654,32 € istiny, 543,93 € zmluvného úroku 8,05 % úroku z omeškania ročne zo sumy 8 654,32 € od 29.7.2015 do zaplatenia. Ďalej sa súd zaoberal spornými bodmi vychádzajúc z písomného podania právneho zástupcu žalovaného 1/ zo dňa 12.2.2016 čl. 35 spisu. Sporná časť sa týkala zmluvnej pokuty vo výške 1 141,11 €, sumy 2 095,88 €, teda časti istiny, ktorá bola už rozhodnutá v inom konaní 9C/133/2014 (10 750,20 € - 2 095,88 € = 8 654,32 €). Z predmetu konania, ktorý bol sporný, právna zástupkyňa žalobcu vzala späť žalobu v časti istiny 2 095,88 €, v

časti zmluvného úroku 117 €, v časti úroku z omeškania vyčísleného vo výške 140,67 € a v časti úroku z omeškania 8,05 % ročne zo späťvzatej časti 2 095,88 € od 29.7.2015 do zaplatenia. V tejto časti výrokom II. súd konanie zastavil podľa § 146 ods. 1 CSP za súhlasu žalovaného. Túto časť predmetu sporu, ktorá bola zastavená, súd vyhodnotil pre účely náhrady trov konania ako nedôvodne podaná žaloba, pretože suma 2 095,88 € bola priznaná žalobcovi právoplatne v inom konaní 9C/133/2014, nemal túto sumu viesť do žaloby a rovnako ostatné časti tvoriace predmet zastavujúceho uznesenia súd vyhodnotil ako procesné zavinenie zo strany žalobcu, teda nedôvodne podanú žalobu v tejto časti, neunesenie dôkazného bremena za predmet sporu, ktorý bol obsiahnutý v žalobe v uvedenom rozsahu. Predmetom sporu tak ostalo len zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 1 141,11 €. V tejto časti súd žalobu zamietol. Pre túto časť predmetu sporu súd prejudiciálne ustálil, že daná úverová zmluva nie je spotrebiteľskou úverovou zmluvou a že žalobca nie je spotrebiteľ. Vychádzal z § 1 ods. 3 písm. p) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého spotrebiteľským úverom nie sú úvery poskytované na účely podľa osobitných predpisov pre obmedzený okruh osôb vo verejnom záujme a za úrokové sadzby nižšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu (napr. zákon č. 607/2003 Z. z. o štátnom fonde rozvoja bývania, zákon č. 150/2013 Z. z. o štátnom fonde rozvoja bývania). Týmto negatívnym vymedzením priamo zákonodarca zaradil zákon o ŠFRB do skupiny osobitných predpisov, na základe ktorých poskytované úvery nespádajú do kategórie „spotrebiteľský úver“. Taký záver vyplýva aj podporne z § 24a zákona o spotrebiteľských úveroch: „... to neplatí, ak ide o úvery poskytované Štátnym fondom rozvoja bývania podľa osobitného predpisu.“ Nie je možné preto aplikovať na tento úver § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o kogentnej ochrane spotrebiteľov. Žalobca ako veriteľ nemá postavenie dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 2 ods. 1 zákona o ŠFRB). Správcom žalobcu je Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR. Žaloba nekoná samostatne. Žalobca nekoná v rámci obchodnej alebo podnikateľskej činnosti za účelom dosiahnutia zisku, ale v rámci plnenia priorit štátnej bytovej politiky schválenej vládou SR v nadväznosti na § 1 ods. 2, 3 zákona o ŠFRB. Žaloba je účelový fond, ktorý bol zriadený na plnenie osobitných úloh štátu, teda financovanie priorit štátnej bytovej politiky, ktoré boli schválené vládou SR. Ide o prísne účelovo určené kontrolované štátne prostriedky. Nejde o prostriedky podnikateľského subjektu (§ 4 ods. 1 zákona o ŠFRB). Činnosť žalobcu súd nevyhodnotil ako činnosť obchodnú alebo podnikateľskú. Aj z týchto dôvodov nie je uzavretá zmluva spotrebiteľskou zmluvou. Napriek uvedenému súd zamietol žalobu v časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Podľa § 544 ods. 3 Občianskeho zákonníka ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále). Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Dojednanie o zmluvnej pokute podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka je v úverovej zmluve bod 8.4 zo dňa 17.10.2001 čl. 8: „Zmluvné strany sa dohodli, že v prípade naplnenia bodu 8.4 je dlžník povinný uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z celej dlžnej sumy, to je zo súčtu zostatku istiny a úroku...“ (pričom v bode 8.4, ktorý mal byť pre naplnenie nároku na zmluvnú pokutu splnený, je aj „... ak dlžník závažným spôsobom poruší zmluvu, a to napríklad opakovaným nesplácaním úveru...“). Súd sa domnieval, že vo vzťahu k opakovanému nesplácaniu úveru je zmluvná pokuta dojednaná určitým spôsobom a vyjadriteľným spôsobom, teda platným spôsobom. Súd však vyhodnotil ako neurčité, nepreskúmateľné samotné vyčíslenie zmluvnej pokuty vo výške 1 141,11 €. Žaloba postráda konkretizáciu čo do závažného porušenia zmluvy žalovanými, a to konkrétnym uvedením, kedy konkrétne (dátum) došlo k prvému nezaplateniu splátky úveru, v akej výške, kedy konkrétne (dátum) došlo k tvrdenému opakovanému nesplácaniu úveru. Neurčitosť a nepreskúmateľnosť žaloby v danom smere je daná aj nedostatočným súhrnom skutkových, matematických tvrdení, akým spôsobom v nadväznosti na dohodu o zmluvnej pokute bola výška zmluvnej pokuty vypočítaná. Ak zmluvná pokuta mala tvoriť 10 % z celej dlžnej sumy, nie je zrejmé, z akej dlžnej sumy, ku ktorému dátumu a z akých dôvodov žalobca pri výpočte vypočítal, aká suma predstavuje 10 % z tejto dlžnej sumy a aký bol teda súčet zostatku istiny za určité konkrétne časové obdobie a súčet úroku zároveň jednotlivo po mesiacoch k určitému časovému obdobiu tak, aby bol preskúmateľný zo strany súdu aj zo strany žalovaného 1/ a žalovanej 2/. Z tohto dôvodu neurčitosti, nepreskúmateľnosti tvrdení v žalobe a tým aj neuneseniu dôkazného bremena súd žalobu zamietol čo do zaplatenia zmluvnej pokuty. Podľa § 132 ods. 1, 2, 3 CSP: V žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie

rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Žalobca čo do zmluvnej pokuty také tvrdenia súdu ani stranám konania neposkytol, čo sa prejavilo v neunesení dôkazného bremena a zamietnutí žaloby v tomto rozsahu.

10. Trovy konania: O trovách konania súd rozhodol len čo do základu náhrady trov konania. Zaviazal žalovaných 1/, 2/ nahradiť žalobcovi trovy konania spoločne a nerozdielne v rozsahu 48 % z celého predmetu sporu. O základe nároku na náhradu trov konania súd rozhodol na základe § 255 ods. 1 CSP, priznal žalobcovi náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Celkový predmet sporu 12 552 € predstavoval 100 %, z toho úspech žalobcu predstavoval 8 654,32 € istina, zmluvný úrok 543,93 €, spolu 9 198,25 €, čo je 74 % úspechu žalobcu. Zastavujúca časť konania bola vyhodnotená ako neúspech žalobcu, pretože sumy tvoriace predmet výroku o zastavení konania súd vyhodnotil ako procesný neúspech žalobcu, sumy nemali byť predmetom žaloby. Ide o sumu zmluvného úroku 117 €, úroku z omeškania 140,67 €, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2 095,88 € od 29.7.2015 do zaplatenia a ako neúspech žalobcu súd vyhodnotil aj zamietajúcu časť predmetu sporu, a to zmluvnú pokutu vo výške 1 141,11 €. Preto neúspech žalobcu predstavuje 26 %. Čistý úspech žalobcu = 74 % - 26 % = 48 %. Z toho dôvodu základ nároku žalobcu na náhradu trov konania je priznaný v rozsahu 48 %, a to na základe § 255 ods. 1 CSP a čo do zastavujúcej časti na základe § 256 ods. 1 CSP. Podľa § 262 ods. 1 o základe nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v rozsudku. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu samostatným uznesením. Podľa § 263 ods. 1 CSP náhrada bola priznaná na účet prijímateľa náhrady trov konania - právneho zástupcu žalobcu. Za situácie, kedy bude vyšší súdny úradník rozhodovať o výške nároku trov konania, rozhodne aj o tom, ktoré z úkonov právneho zástupcu žalobcu považuje za úkony účelne vynaložené, efektívne a ktoré len za účelovo vyprodukované, resp. neefektívne produkované. Preto aj o námietke právneho zástupcu žalovaného 1/, ktorý namietal neefektivitu a neúčelnosť produkovaných úkonov právnej pomoci, bude možné riešiť až v rozhodnutí o výške nároku na náhradu trov konania.

11. Trovy predpísané štátom - súdny poplatok: Žalovaní 1/, 2/ sú neúspešnými účastníkmi konania. Od súdneho poplatku je oslobodený žalobca podľa § 4 ods. 2 poplatkového zákona. Podľa § 2 ods. 2 poplatkového zákona sú povinní spoločne a nerozdielne súdny poplatok za žalobu zaplatiť žalovaní 1/, 2/. Súdny poplatok za návrh z predmetu sporu predstavuje sumu 750 €. Toto rozhodnutie súd oprel o zákon o súdnych poplatkoch a § 259 CSP, ktorý zohľadňuje aj výdavky štátu a nároky štátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (Podľa položky 21 sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch, ak nebude odvolanie doručené v potrebnom počte, súd bez ďalšej výzvy vyhotoví kópie odvolania na náklady odvolateľa vo výške 0,50 €/1 strana.)

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.